

„Maliny mě nezajímají...“ mumlá si Kuba. „Radši bych si dal kuřecí stehýnko.“

„Lepší je stehýnko z dinosaura!“ poznamená maminka zcela vážně.

„Cože, to jako k jídlu?“ diví se Lea.

„Stehýnko z dinosaura?“ nechápe Flora.

„Přesně tak!“ volá Kuba. „Dinosauří stehýnko! Sníš ho a hned... Vidíte? Stal se ze mne Kubasaurus! Koukejte se staří, mladí, Kubasaurus tady řadí! Grrrrrr!“ pozpěvuje a vrčí Kuba a ukazuje zuby, jako by byl opravdový dinosaurus.

„To je legrace!
Jedeme
Dinobusem!“
směje se Tátadon.

„Pozor, pozor, moji milí dinosauři, blížíme se ke kouzelné bráně,“ oznamuje slavnostně Mámasaurus.

„Kouzelná brána? Vždyť to je jen mýtná brána na dálnici,“ diví se Táta-don.

„To si myslíš ty, ale v těch budkách sedí skřítky a vybírají mýtné. Musíme jim zaplatit, abychom mohli vstoupit do pohádkové země. Jakmile projedeme bránou, všichni se proměníme ve skřítky!“

„Cink, cink, cink,“ zacinkají mince, brána se otevírá a minibus projíždí. Veze Floralína, Lealína, Kubulína a další skřítky vstříc dobrodružství.

„Hurá! Bude dobrodružství!“ volají všichni radostně.

